

Latvijas Ugunsdzēsības muzeja pētnieciskie darbi

Nr. p.k.	Tēma	Īss saturs	Darba apjoms	Izstrādātāja vārds, uzvārds	Darba izstādes laiks	Novietojums	Piezīmes
1.	Referāts „ Pirmās mūsu dzimtenē ražotās ugunsdzēsēju automašīnas ”	<p>Pirmie ugunsdzēsēju automobiļi Krievijā 20.gs. sākumā . Krievu Baltijas vagonu fabrikā „Rīgā” izgatavotā ugunsdzēsēju automobiļa „Russo- Balt” īsa vēsture.</p> <p>Tabulas ar ugunsdzēsības tehnikas uzskaitījumu Rīgas pilsētā un Latvijas PSR rajonos laikā no 1945 .gada līdz 1950.gadam.</p>	3 lpp. 17 lpp	Vecākā zinātniskā līdzstrādniece Ludmila Jarniha	1981.gads	Mape Nr.11	krievu val.
2.	Referāts „ Ugunsdrošības propagandas un aģitācijas formas un metodes ”	<p>Metodiskie norādījumi darbā ar Jauno brīvprātīgo ugunsdzēsēju vienībām pionieru nometnēs. Īpaši izcelta pionieru nometne „Langstiņi” Jaunieši piedalījušies dažādos ugunsdzēsības sporta pasākumos – bija delegācijas vārda nesēji pasniedza uzvarētājiem ziedus utt. Jaunajos brīvprātīgajos ugunsdzēsējos ieaudzināja praktiskas pamatzināšanas ugunsdzēsībā.</p>	16 lpp.	Izglītojošās masu nodaļas vadītāja Māra Platace	1982.gads	Mape Nr.11	krievu val.

3.	Referāts. „Mācību vienībai -40,,	1980.gadā Mācību vienība atzīmēja savu 40.gadskārtu. Vienībai pamati likti 1940.gadā , kad uz Rīgas 4.ugunsdzēsēju daļas bāzes Hanzas ielā 5 noorganizēja pirmos kursus, kurus nosauca par jaunākā komandējošā sastāva darbinieku sagatavošanas skolu. Tika izstrādātas jaunas profesionālās sagatavotības programmas. Laika posms no 1919.gada līdz 1970-to gadu vidum.	5 lpp.	Vēstures nodaļas vadītāja Ilze Bergmane	1981.gads	Mape Nr.11	Publicēts LPSR IeM Ugunsdzēsības pārvaldes un BUB CP inf. biļetenā "Ugunsdzēsības sardzē" 1981.g. Nr4
4.	Ziņojums. "Vienotais un atšķirīgais PSRS Ugunsdzēsības izstāžu un muzeju ekspozīcijās"	PSRS 1970.-to gadu beigās pastāvēja pāri par simts izstādes un divi ugunsdzēsības muzeji Rīgā un Tallinā. Neliels ieskats ugunsdzēsības izstāžu vēsturē cariskajā Krievijā un Latvijas Republikā.	10 lpp.	Direktores vietnieks zinātniskā darbā Juris Alksnis	1984.gads.	Mape Nr.11	
5.	Ziņojums. „Diferencētā pieeja skatītājiem kino lektorijos”	Neliela 1980.-to gadu ugunsgrēku statistika, skaitļi pārliedzina par to, ka cilvēkiem jāzina ugunsdrošības pamati. Uguns postošās darbības sekas un rezultāti rūpniecības uzņēmumos, lauksaimniecības objektos, skolās un citās izglītojošās iestādēs, kultūras un medicīnas iestādēs. Lektorija vadītājam jāatrod pieeja katrai apmeklētāju kategorijai. Īpaša uzmanība veltīta bērnu izglītošanai.	13 lpp.	Izglītojošās masu daļas nodaļas vadītāja Māra Platāce	1984.gads	Mape Nr. 11	krievu val.

6.	Ziņojums „Pirmo BUB (Rīgas, Jelgavas) izveidošanās Latvijā, 1865-1867.”	Rīgas pilsētas ugunsuzraudzības pirmsākumi 19.gs. vidū, kad ugunsdrošība bija uzticēta Rīgas maģistrātam. Stāvoklis ugunsdzēsībā pēc lielās dedzināšanas 1812.gadā un ugunsdzēsēju komandas nodibināšana. Ivana Himillera ieguldījums, nodibinot Rīgas brīvprātīgo ugunsdzēsēju komandu. Otra vecākā brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrība ir Jelgavas BUB ar maiznieku Eduardu Prālu priekšgalā. Tika izveidotas sešas nodaļas – iestāžu apsargāšanas, kāpēju - glābēju, kārtībnieku, lauzēju, sūkņu un ūdens, sūkņu meistarību nodaļas. Sīkāk aprakstīta mācību torņa un depo celtniecība.	9 lpp.	Vēstures nodaļas vec. zinātniskā līdzstrādniece Daina Hincenberga	1984.gads	Mape nr.11	
7.	Ziņojums. „Izstādes – viena no zinātniski izglītojošā masu darba formām”.	Izstāde- viena no muzeja galvenajām darbības formām. Izstādes veidošanas gaita, sākot ar radošās grupas izveidi. Izstādes tematiskā plāna sagatavošana. Jāformulē izstādes mērķis. Jābūt skaidrai idejai par to, kam izstāde domāta . Māksliniekam – noformētājam jābūt arhitektoniski –mākslinieciski izstrādātam izstādes maketam. Ziņojumā izskatīti dažādi izstāžu veidošanas pamatprincipi.- piemēram, veltījums kādam vēstures periodam, muzeja kolekciju vērtības vai atsevišķas mākslas nozares utt.	10 lpp.	Ugunsdzēsības jautājumu izpētes vec. zinātniskā līdzstrādniece Rozālija Pisarska	1984.gads	Mape nr.11	krievu val.

8.	<p>Ziņojums. „Profesionālais ugunsdzēsības dienests Rīgā 1920.-1940.g.”</p>	<p>Ziņojumā aplūkots jaunās motorizētās tehnikas ienākšanas process pilsētas arodnieciskās ugunsdzēsēju nodaļās 20.gs.30-tos gados. Ziņojumā atzīmēti sevišķi smagie vēstures posmi Latvijas vēsturē . No 1915.gada Rīga atradās tiešā frontes tuvumā, bet no 1917.gada septembra līdz 1919.gada beigām 6 reizes mainījās pilsētas saimnieki. Atzīmēti kara darbības rezultātā nodarītie zaudējumi. Īss apraksts par pilsētas ugunsdzēsēju daļām 1920.gadu sākumā .Uzsvērts , ka 30. gadu sākumā brandmajora palīga amats tika likvidēts un tā vietā ieviestas divas brandinspektoru vienības. 1937.gadā brandmajora vietā tika ieviests nosaukums „ugunsdzēsības nodaļas priekšnieks –arhitekts” un divu brandinspektoru vietā ”brigādes –ugunsdzēsības majors” Minēts ugunsdzēsēju atalgojums un darba grafiks, pakāpeniskā pāreja no zirgu vilkmes tehnikas uz motorizēto.1920.-1940.g. izveidotais pilsētas ugunsdzēsības dienests, kas visumā apmierināja gan ugunsdzēsējus, gan Rīgas pilsoņus, jo bija spējīgs sekmīgi dzēst ugunsgrēkus Rīgas pilsētā.</p>	9 lpp.	Ugunsdzēs. jautājumu izpētes nod . vec.zinātniskā līdzstrādniece Lilija Jurgīte	1984.gads	Mape nr.11	
----	--	--	--------	--	-----------	---------------	--

9.	<p>Ziņojums. „Ugunsdrošības noteikumi kultūras, izglītības, ārstniecības un citās iestādēs, kur uzturas daudz cilvēku”.</p>	<p>Ziņojumā uzsvērts, ka izstrādātas īpašas celtniecības normas, konstruējot un būvējot iestādes, kur uzturas liels cilvēku daudzums, jāievēro arī ēkas izmantošanas specifika – teātrī, kinoteātrī, bērnu iestādēs (skolās, bērnudārzos, bērnu slimnīcās, mazbērnu iestādēs u.c.). Šādas iestādes prasa īpašu plānojumu, sākot ar ieejas durvīm līdz avārijas izejām. Ieteikums šādās iestādēs izveidot brīvprātīgo ugunsdzēsēju komandu.</p>	12 lpp.	<p>Valsts ugunsdrošības uzraudzības nodaļas vec.zinātniskā līdzstrādniece Karīna Kūla</p>	1985.gads	Mape nr.32	Ziņojums krievu val.
10.	<p>Lekcija (kursa darbs) „Rīgas pilsētas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrību darbība Latvijā no 1920.gada līdz 1940.gadam.”</p>	<p>Ievadā autore min, ka Latvijā ieviesta pārdomāta ugunsdrošības un ugunsdzēsības sistēma. Blakus valsts ugunsdzēsības struktūrām kā sabiedriskās organizācijas darbojas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības ar izbraukuma komandām. Ziņojumā autore atskatās pagātnē līdz 13.gs. ,kad Rīgā cēla vienīgi koka ēkas. Gadsimtu gaitā Rīga pārvērtās par lielu pilsētu, pieauga prasības ugunsdzēsības darba organizēšanā. Ziņojuma lielākā daļa veltīta ugunsdzēsībai pēc Pirmā pasaules kara.Ar nolūku apvienot un koordinēt ugunsdzēsības darbu Latvijā tika sasaukts I Latvijas ugunsdzēsēju kongress, kurš notika Rīgā ,1921.gadā no 27. līdz 29.maijam. Kongress vienbalsīgi pieņēma lēmumu dibināt „Latvijas ugunsdzēsēju biedrību un ugunsdzēsēju savienību” – tās mērķis bija apvienot uz kopdarbību visas Latvijā pastāvošās ugunsdzēsēju organizācijas un biedrības.</p>	116 lpp.	<p>Ugunsdzēsības vēstures nodaļas vec.zinātniskā līdzstrādniece Valentīna Nagle</p>	1985.gads	Mape Nr.31	

		Izskatītas Rīgas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības , to īsā vēsture un tehniskais inventārs, Darbu papildina četras fotogrāfijas un divas kartes. Autore apraksta arī dažus lielākos ugunsgrēkus Rīgā.					
11.	Referāts. „Latvijas PSR ugunsdzēsēji lielā Tēvijas kara gados.”	Referāts veltīts četrdesmitajai gadskārtai kopš Otrā pasaules kara beigām. Pārkārtojumi Latvijas ugunsdzēsībā pēc Latvijas okupācijas 1940.gadā, kara sākums un Padomju Latvijas ugunsdzēsēju tālākās likteņgaitas . Izmantoti N.Arhipova, V.Berezina, V.Bočerova, A.Fedotovas, L.Halmanska, E.Jespera, E.Jēkabsona, N.Jurčenko, I.Kovaļova, J.Kuhtas, I.Kuličenko, S.Masjuļjaņa, J.Muižnieka, A.Purņa, A.Raina, J.Ratnera , I.Revunova J.Saveljeva, V.Siņicka, A.Soboļevas, P.Stepanova, F.Ščigrina, V.Tarabrina un N.Žučkina atmiņu stāstījumi par cīņām frontē un saistību ar ugunsdzēsību. Minēta arī Operatīvā grupa, kuras vadītājs bija IeTK Ugunsdzēsības nodaļas priekšnieks Pēteris Švābe.Kara darbības izraisītie postījumi Rīgā un citās vietās Latvijas teritorijā. . Minēts, ka vairāk nekā 200 Latvijas ugunsdzēsēji apbalvoti ar PSRS ordeņiem un medaļām.	10 lpp.	Vēstures nodaļas vadītāja Ilze Bergmane	1985.gads	Mape nr.32	

12.	Ziņojums. „Jaunākais tehnisko muzeju teorijā. PSRS un sociālistisko valstu pieredze”.	Visā pasaulē vērojama muzeju specializācijas tendence, veidojas ne vienkārši muzeji kā vispārējās vēstures atspoguļotāji, bet nozaru muzeji, kuri pamatīgāk un detalizētāk parāda kādas cilvēka darbības jomas. Lielu vietu starp šiem muzejiem ieņem tehniskie muzeji. Sevišķi veiksmīgi veidojas tie muzeji, kas izvietoti savam parādāmajam objektam atbilstošās telpās.	7 lpp.	Direktores vietn. zinātniskā darbā JAlksnis	1985.gads	Mape Nr.32	
13.	Ziņojums. „Padomju ugunsdzēsības aizsākumi Latvijā 1919.gadā.”	Politiskā un militārā situācija Latvijā 1918. un 1919 .g. Padomju varas īsās pastāvēšanas laikā pievērsta uzmanība ugunsdzēsības valsts sistēmas organizēšanai. Izveidota ugunsdzēsēju revolucionārā komiteja.(URK), Padomju Latvijas valdība Tautas saimniecības Padomes ietvaros izskatīja jautājumu par Rīgas ugunsdzēsējiem.. Ugunsdzēsēju organizāciju pārzināšanu nodeva Rīgas strādnieku Deputātu Padomes Valsts Būvniecības komisariātam, skarti jautājumi par sanitārās nodaļas izveidi, iesaukšanu armijā u.c. 1919.gada 15.martā Rīgā atklāts 1.proletāriskais ugunsdzēsēju kongress . Latvijas KP CK un partijas Rīgas komitejas kopīgajā sēdē izskatīts jautājums „ Dekrēts par ugunsdzēsēju organizācijām”, tā projekts. „Latvijas Sociālistiskās Padomju Valdības Ziņotājā ”,1919.gada 4.aprīlī. „Latvijas Sociālistiskās Padomju Valdības Ziņotājā”	15 lpp.	Ugunsdzēsības jautājumu izpētes nodaļas vadītājs V.Murāns	1985.gads	Mape nr.32	

		publicēts Dekrēts par aizsardzības organizāciju pret ugunsgrēkiem Latvijā.					
14.	Ziņojums „Lekcija kā masu darba forma”	Lekcija viena no izglītojošā (masu) darba metodēm muzejā. Piemēri no Latvijas PSR Revolūcijas un P.Stradiņa medicīnas vēstures muzeju lekciju cikliem. Lekcija kā darba forma izmantojama muzejā, gan attālākos lauku rajonos. Lekcija ir saikne starp muzeju un dažāda profila izglītības iestādēm.	8 lpp.	Valsts ugunsdrošības uzraudzības vec.zinātniskā līdzstrādniece Rozālija Pisarska	1985.gads	Mape Nr.32	krievu val.
15.	Ziņojums. „BUB izveidošanās Latvijā 19.gs.60-jos gados”	Pirmās brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības nodibinājās 1865.gadā Rīgā un Jelgavā .Ziņojumā biedrības uzskaitītas to dibināšanas secībā – Aizpute, Piltene, Cēsis, Valmiera, Limbaži, Ilūkste, Jēkabpils, Talsi, Bauska, Jaunjelgava, Tukums. Plašāki apraksti par Piltenes BUB ,Cēsu BUB, Limbažu BUB un Talsu BUB.	7 lpp.	Vēstures nodaļas vec.zin.līdzstrādniece Daina Hincenberga	1985.gads	Mape nr.32	
16.	Ziņojums. „Latvijas Ugunsdzēsības muzeja darbs jaunatnes militāri – patriotiskajā audzināšanā, izmantojot	Ziņojums veltīts četrdesmitās gadadienas atcerei kopš uzvaras otrajā Pasaules karā, uzsvērts muzeja ieguldījums jaunatnes militāri patriotiskajā audzināšanā. Aprakstīts ugunsgrēks f-kā „Rīgas tekstils” un trīs bojā gājušo ugunsdzēsēju varonība, dzēšot šo ugunsgrēku. Minēti arī ugunsdzēsēji, kuri devušies uz fronti, krituši vai guvuši smagus ievainojumus. Autore pieskaras arī Ļeņingradas 900 dienu	11 lpp	Izglītojošās masu nodaļas vadītāja Māra Platace.	1986.gads.	Mape nr.32	krievu val.

	kaujas slavas tradīcijas”	<p>blokādei, atgādinot Ļeņingradas iedzīvotāju pārciestās šausmas un ugunsdzēsēju varonību, likvidējot vācu aviācijas bumbu izraisītos ugunsgrēkus.</p> <p>Ziņojuma nobeigumā uzskaitīti frontinieki, kuri strādājuši atbildīgos amatos dažādos rūpniecības objektos..</p>					
17.	Ziņojums. „Ugunsgrēka perēkļa noteikšanas metodes mūsdienās”	<p>Ziņojumā norāda uz to, cik svarīgi ir ugunsgrēka perēkļa atrašanās vietas apskate, uzklauts liecinieku sacītais, izpētīti liesmu izplatīšanās ceļi, kā arī dažādu materiālu gruzdēšana un degšanas īpatnības.</p> <p>Izskatīti arī dažādi piemēri, arī gadījumi, kad izvirzītas dažādas versijas.</p>	8 lpp.	Informācijas un ugunsdrošības profilakses nodaļas vadītāja Liāna Arāja	1985.gads	Mape nr.32	
18.	Ziņojums. „Vispārējās nozīmes ugunsdzēsēju automobiļi”	<p>Ugunsdzēsēju apakšvienībās atrodas dažāda plaša un šaura profila ugunsdzēsēju automobiļi. Iedalās - ugunsdzēsēju pamatautomašīnās un speciālajās automašīnās.</p> <p>Ugunsdzēsēju pamatautomašīnas, paredzētas dzēšanas līdzekļu (ūdens, gaisa mehānisko un ķīmisko putu) padošanai, tās ir: autocisternas, sūkņu un šļūteņu automobiļi, motorsūkņi utt.</p> <p>Apraktītas autocisternas, ugunsdzēsēju autosūkņi.</p>	11 lpp.	Vec. zinātniskā līdzstrādniece Ludmila Janiha	1985.gads	Mape Nr.32	Ziņojums krievu val.

19.	Tēzes ziņojumam „Ugunsdzēsības vēstures devums dažādām vēstures zinātnes nozārēm”	Ugunsdzēsības vēsture ir cieši saistīta ar vispārējo vēsturi. un atsevišķām tās nozarēm. Liecība celtniecībā, tehnikā , ekonomikā un kultūras vēsturē.	3 lpp.	LUM direktores vietn. Juris Alksnis	1987.gads	Mape nr.32	
20.	Ziņojums. „BUB izveidošanās Latvijā 19.gs.70 –tajos gados”	Jaunas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības 19.gs.70-jos gados Kandavā, Kuldīgā, Liepājā, Dobelē, Ventpilī, Saldū, Slokā, Daugavpilī, Rēzeknē, Rīgas Jūrmalā, Bolderājā, Daugavgrīvā, Subatē un Grīvā. Īsumā aprakstīti ekonomiskie apstākļi, sabiedrības ieinteresētība jaunas sabiedriskas organizācijas izveidē.	12 lpp.	LUM Vēstures nodaļas vec. zin. līdzstrādniece Daina Hincenberga	1987.gads	Mape nr.32	
21.	Ziņojums. „Ugunsdzēsības signalizācijas attīstība Latvijā no 19.gs.līdz 1985.gadam.”	Ziņojumā autors piekārējis Latvijas ugunsdzēsības muzeja signalizācijas kolekcijā esošajiem priekšmetiem. Uzsver, ka trūkst ziņas par signalizācijas sistēmu attīstību otrā Pasaules kara un pēckara gados. Ugunsgrēku signalizācija iedalīta četros veidos: 1) personiskos, 2) optiskos, 3) akustiskos, 4) tehniskos, nedaudz aprakstīts katrs no šiem veidiem.	5 lpp.	Informācijas un ugunsdrošības profilakses nodaļas vec. zin. līdzstrādnieks Juris Leitietis	1986.gads	Mape Nr.32	
22.	Ziņojums.	1905.gada revolūcija bija Krievijas revolūcijas					

	<p>„Ugunsgrēki un to postījumi 1905.-1907. gada revolūcijas laikā.”</p>	<p>sastāvdaļa . Revolucionārajai kustībai Latvijā bija savas specifiskas cīņas metodes un formas, tā bija īsta tautas revolūcija, bagātīga ar streikiem, demonstrācijām, bruņotām kaujām, muižas mežu ciršanu, muižu dedzināšanu un demolēšanu. Darbā izmantoti statistikas dati. Cara administrācija aizstāvēja un pastāvošā likumdošana juridiski apstiprināja tiesību nevienlīdzību un muižnieku privilēģijas. Tas bija viens no galvenajiem cēloņiem sociālajai spriedzei zemnieku un muižnieku vidū. Protests izpaudies, (daudzkārt), iznīcinot materiālās vērtības – postītas muižu ēkas, lauksaimniecības tehnika, meži utt.</p>	9 lpp.	Vēstures nodaļas vadītāja Ilze Bergmane	1987.gads	Mape nr.--32	
23.	<p>Ziņojums. „Ugunsdzēsības sakaru attīstība Latvijā no 1945.gada līdz 1955.gadam.”</p>	<p>Ziņojumā sniegts pārskats par ugunsdzēsēju komandām, vēlāk, pilsētas militarizētajām ugunsdzēsēju komandām (PMUK), strādājošo telefonistu un sakarnieču skaitu. 1944.gadā izveidota jauna vienība, sakaru nodaļa. Sakariem izmantoti ne tikai ugunsdzēsēju, bet arī pilsētas, iestāžu un objektu telefonu tīkli.1946.gadā sāka darboties centrālais sakaru punkts (CSP) , sakari starp CSP, komandām un citiem punktiem tiek saukti par dispečersakariem. Galvenie sakaru kanāli: -sakaru mezglis – komandas, -ugunsdzēsības vadības štābs – kaujas apakšvienības. Sakariem tiek izmantotas ugunsdzēsībā plaši pielietotās radiostacijas.</p>	8 lpp.	Ugunsdzēsības jautājumu izpētes nod. jaunākais zinātniskais līdzstrādnieks Artūrs Piterāns	1986.gads	Mape nr.32	

		Sakariem tiek izmantotas arī speciālās automašīnas, 1947.g., 1.PMUK kaujas sastāvā iekļauts apgaismošanas un sakaru automobilis, izmantotas arī pārvietojamās radiostacijas.					
24.	Ziņojums. „Lietiskie pierādījumi zinātniskās izpētes metodes”	Lietiskos pierādījumus mēdz iedalīt divās lielās grupās: I – viegli uzliesmojoši un degoši šķidrumi (to konsistence var būt šķidra, bieza, lipīga, smērveida), II – elektroniska rakstura priekšmeti, kā : elektriskie vadi, rozetes, sildāmierīces, gludekļi u.c. Izskatītas uzliesmojošu un degošu šķidrumu izpētes metodes, papildināts ar reāliem piemēriem.	8 lpp	Informācijas un ugunsdrošības profilakses nodaļas vadītāja Liāna. Arāja	1986.gads	Mape Nr.32	
25.	Ziņojums. „Ugunsdzēsības tehnikas attīstība Latvijā no 1950.gada līdz 1960.gadam”	Attīstoties ekonomikai, pieaug rūpniecības apjomi un nepieciešamība pēc kvalitatīvas ugunsdzēsības tehnikas. Ugunsdzēsēji saņēma uzlabotas autocisternas, autosūkņus ПМГ- 20, ПМГ-21, ПМЗ-9, ПМЗ-9М ,ПМЗ – 10, ПМЗ -10 М, ПМЗ -15, ПМЗ -16, ПМЗ-17. Jaunajās ugunsdzēsēju mašīnās arī domāts par uzlabojumiem personāla ērtībām. Īpaša vērība pievērsta ugunsdzēsēju autokāpņu attīstībai, sērijveida ražošana uzsākta 1950. –to gadu vidū. Autore pievēršas tādiem vēsturiskiem automobiļiem kā „MAGIRUS” meh.-kāpnes un autocisternai „CHEVROLET” utt.	6 lpp.	Vec. zin. līdz - strādniece Ludmila Jarniha	1987.gads	Mape Nr.32	krievu val.

26.	Ziņojums „Lielākie ugunsgrēki Latvijā no 1964.gadam līdz 1975.gadam”.	Ugunsgrēks Rīgas kokapstrādes r-cā ,(1964.gada 29.maijā), izskatīti ugunsdrošības noteikumu pārkāpumi, strādājošo pavirša attieksme. Minēti ugunsgrēki noliktavās un tirdzniecības bāzē Rēzeknē (1971.gada 17.jūnijā). Ugunsgrēks uz Latvijas PSR kuģniecībai piederoša tankkuģa „Ogre”,1972.gadā. Negadījums linu apstrādes uzņēmumā 1975.gada 7.jūnijā.	8 lpp	Vec.zin. līdzstrādniece Svetlana Harjkova	1986.gads	Mape Nr.32	krievu val.
27.	Ziņojums. „Zinātniski tehniskie muzeji. Mūsdienu stāvoklis, klasifikācija un attīstības perspektīvas”	Zinātniski tehnisko muzeju (ZTM) popularitāte pieaug. Šāda tipa muzeji sāka veidoties 19.gs., piem. Sanktpēterburgā 1813.g.radās Dzelzceļa muzejs,1872.g. atvēra Maskavas Politehnisko muzeju.1910.gadā Rīgā atver Lauksaimniecības izstādi ar ugunsdzēsībai veltītu paviljonu. PSRS pastāv dažādu nozaru ZTM : iestāžu , rūpnīcu, memoriālie muzeji, rezervāti utt. Cilvēki šādos muzejos cenšas atrast to lietišķo vēsturi, kuru nesniedz līdzīgie, pēc viena stereotipa veidotie novadpētniecības vai vēstures muzeji.	3 lpp.	Direktores vietn. zin. darbā Juris Alksnis	1990.g.	Mape nr.33	
28.	Ziņojums. „BUB izveidošanās Latvijā	Īss ieskats Šreienbušas, Auces, Ādažu, Rīgas Tekstilfabrikas, Džūkstes-Pienavas, Salacgrīvas, Rīgas Priekšpilsētas, Priekules, Daugavpils dzelzceļa, Durbes, Majoru – Vasaras, Matīšu ,	14 lpp.	Vēstures nod. vec.zin. līdzstrādn.	1990.g.	Mape nr.33	

	20.gs.sākumā”	Balvu, Viļakas, Silenes, Višķu, Strenču , Kundziņsalas, Lejasciema, Rogovas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrību dibināšanas vēsturē, laikā no 1900.gada līdz 1910.gadam		Daina Hincenberga			
29.	Ziņojums. „Mācību procesa organizācija Latvijas ugunsdzēsībā 1945.-1965.g.”.	Jaunāko komandieru skola,1945.gads ,vēlāk Rīgas pils. IeM militarizētās ugunsdzēsības Seržantu skola. 1949.g. Seržantu skolas struktūra papildinājās ar seržantu Neklātienes apmācības grupu. Mācības notika pēc IeM Galvenās UP (ГУППО) noteiktas programmas. 1953.g. Seržantu skola pārtapa par MĀCĪBU VIENĪBU. Ugunsdzēsības vadošo kadru gatavošanai 1948.gada jūnijā PSRS IeM Rīgas virsnieku skola izveidoja ugunsdzēsēju tehnisko nodaļu.	5 lpp	Vēstures nodaļas vadītāja Ilze Bergmane	1989.g.	Mape nr.33	
30.	Ziņojums. „BUB nozīme kultūras dzīves organizēšanā Latvijas laukos”	Uzsvērtā ugunsdzēsēju loma kultūras dzīves veicināšanā Latvijas laukos. Lauku ugunsdzēsēju biedrības rīkoja ne tikai zaļumballes, bet arī sporta pasākumus, priekšlasījumus teātra izrādēm un citiem pasākumiem. Katrā biedrībā darbojās Dāmu komiteja .Dāmu komitejas aktivizēja sabiedrību, vāca ziedojumus, rīkoja loterijas, gatavoja rokdarbus labdarības tirdziņiem. Ugunsdzēsēju biedrību rīkotie svētki bija populāri Latvijas sabiedrībā 20.gs.30-tajos gados.	12 lpp.	Jaun. zin. līdzstrādniece Ingūna Ozoliņa	1990.g.	Mape nr.33	

31.	<p>Ziņojums.</p> <p>„Ugunsdrošības stāvoklis republikā 1989.gadā. Ugunsgrēku cēloņi un sekas”</p>	<p>Neliels ieskats presē par ugunsdrošības problēmām.</p> <p>Statistikas dati par ugunsgrēkiem 1989.gadā.</p> <p>Trīs lielākie ugunsgrēki :</p> <p>1.1989.g.18.jūn.- ugunsgrēks raž. apv. „VEF”.</p> <p>2.1989.g.10.maijā ,Bauskas raj. Patērētāju b-bas cehā,</p> <p>3.Jelgavas pils. raž.apv. ”Keramika”</p> <p>Ziņojumā izskatīti raksturīgākie ugunsgrēki , ilustrēti ar piemēriem. Īpaša vērība pievērsta bērnu izraisītajiem ugunsgrēkiem</p>	7 lpp.	Zinātniski izglītojošā masu sektora vadītājs Juris Leitietis	1989.gads	Mape nr.33	
32.	<p>Ziņojums</p> <p>„Lielie ugunsgrēki Latvijā no 1940.gada līdz mūsdienām”.</p>	<p>Ugunsgrēks ražošanas apvienībā „VEF”, 1989.gada 18.jūnijā, aprakstīta ugunsgrēka izplatīšanās norise, izmantotie līdzekļi degšanas likvidēšanai, dzēšanas tehniskais apbruņojums, ugunsdzēsības kaujas spēku raksturojums un ugunsgrēka dzēšanas vadība.</p> <p>Ugunsgrēks Ogres raj. Patērētāju savienības noliktavās Lielvārdē, 1989.gada 22.maijā..</p> <p>Ugunsgrēks Bauskas raj. Patērētāju biedrības cehā,1989.gada 10.maijā. 1988.gadā izstrādāts tehniskais projekts ceha pārveidē par ieslodzījumu vietu zonu.</p>	5 lpp.	Vec.zin. līdzstrādniece Svetlana Harjkova	1990.g.	Mape nr. 33	kr.val. „Ugunsdzēsības sardzē”, Rīga,89 Nr.2 (62) G.Ivanova apraksts’

33.	Referāts. „Ugunsdzēsības tehnikas attīstība Latvijā”.	Autore apskata ugunsdzēsības automobiļu attīstības vēsturi, sākot ar Krievu- Baltijas vagonu fabrikā ražoto „Russo-Balt” 20.gs.sākumā un Latvijas Republikas (1918-1940) laikā iegādātajiem ugunsdzēsēju automobiļiem. Uzsvērta lielā vērība ugunsdzēsēju automobiļu izgatavošanai grūtajā pēckara periodā.	4 lpp.	Vec. zin. līdzstrādniece Ludmila Jarniha	1990.gads	Mape nr.33	kr.val.
34.	Ziņojums „Latvijas Ugunsdzēsēju savienības izveidošanās un darbības principi”.	Pēc Latvijas Republikas nodibināšanas 1918.gada 18.novembrī jaunas pārmaiņas gaidīja arī ugunsdzēsības dienestu.1921.gadā no 27.līdz 29.maijam Rīgā notika Latvijas I. ugunsdzēsēju kongress. Kongresa dienaskārtībā septiņi jautājumi : 1.kongresa atklāšana, 2.orgkomitejas ziņojumi, 3.kongresa prezidija vēlēšanas, 4. dažādi ziņojumi, 5.pārrunas par ugunsdzēsības dienesta tālāko attīstību, 6.Latvijas Ugunsdzēsēju Savienības dibināšana, 7.savienības darbinieku un sekcijās strādājošo vēlēšanas.	6 lpp.	Vēstures nodaļas vadītāja Ilze Bergmane	1990.gads	Mape nr.33	
35.	Ziņojums „Starptautiskā ugunsdzēsēju organizācija „CTIF”.	Organizācijas īsa vēsture un CTIF galvenie uzdevumi ir: -atbalstīt un attīstīt starptautisko zinātniski tehnisko sadarbību profilakses un tehnisko līdzekļu jautājumos, cilvēku glābšana ugunsgrēkos un nelaimes gadījumos, - nodibināt, attīstīt un veicināt lietišķos un personiskos kontaktus starpvalstu mērogā.	10 lpp.	Zinātniskā sekretāre Dace Skuja	1991.gads	Mape nr.33	

		<p>Dalībnieku sastāvs- īstenie biedri, atbalstītāji un goda biedri.</p> <p>Reizē ar Latvijas valsts neatkarības atgūšanu Latvijas ugunsdzēsēji sāka interesēties par iespēju atkal ieņemt vietu CTIF sastāvā.</p> <p>1992.gada 25.septembrī Albenā (Bulgārijā) CTIF Pastāvīgās padomes sēdē Latviju atjaunoja šajā starptautiskajā organizācijā.</p>					
36.	<p>Ziņojums.</p> <p>„Ugunsdzēsēju depo būve Rīgā 20.gs.sāk.”</p>	<p>19. un 20. gs. mijā attīstījās pilsētas pašvaldības subsidētie palīgdienesti, arī ugunsdzēsības iestādes. 1882.g. pieņemtā ugunsdrošības programma paredzēja četru depo celtniecību.1886.-1902.g. arhitekta R.Šmēlinga vadībā uzcelti 3 depo :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Akmeņu ielā 17, 2) Matīsa ielā 9, 3) Maskavas ielā 3 <p>Sarežģītāka bijusi ceturtā depo celtniecība Hanzas ielā 5. Pārvarot visas grūtības, 1910.gada 3.decembrī plkst.10 00 no rīta Rīgas pilsētas Ugunsdzēsēju komandas, valdes un Celtniecības Komisijas pārstāvji piedalījās jaunās ugunsdzēsēju depo ēkas oficiālā apskatē un izvērtēšanā.</p>	6 lpp.	<p>Ugunsdz. jaut. izpētes nodaļas vadītājs Vitālijs Murāns</p>	1988.gads	Mape Nr.33	
37.	<p>Ziņojums.</p> <p>„BUB izveidošanās Latvijā 19.gs.90 – tos gados”.</p>	<p>Īsa informācija par Mazsalacas, Smiltenes, Kārsavas, Preiļu, Varakļānu, Viļānu, Līvānu, Dagdas un Krāslavas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrībām.</p>	6 lpp.	<p>Vēstures nodaļas vec. zinātn. līdzstrādniece Daina Hincenberga</p>	1989.g.	Mape nr.33	
38.							

	<p>Ziņojums</p> <p>„Ugunsdrošības stāvoklis republikā 1987.gadā, ugunsgrēku cēloņi un sekas”</p>	<p>Statistikas dati par ugunsgrēku skaitu pasaulē un Padomju Savienībā.</p> <p>1987. gadā reģistrēti 3917 ugunsgrēki.</p> <p>Visvairāk ugunsgrēku izcēlies no neuzmanīgas rīcības ar uguni – 1532.</p> <p>Uzsvērts, ka izklaidīgi cilvēki kļūst alkohola reibumā, minēti piemēri. Bojātas elektroierīces – 656. Piemēri.</p> <p>Bērnu rotaļas ar uguni - 413. Vairāk ugunsgrēki notiek laukos, arī minēti piemēri.</p> <p>Krāšņu un citu apkures iekārtu ekspluatācijas noteikumu neievērošana - 406. Piemēri.</p>	6 lpp.	Zinātniski izglītojošā masu sektora lektors Juris Leitietis	1987.gads	Mape nr.33	
39.	<p>Ziņojums.</p> <p>„Ugunsdrošības stāvoklis republikā 1988.gadā. Ugunsgrēku cēloni un sekas”</p>	<p>Darbs balstās uz muzejā ienākošajiem preses materiāliem. Mūsu republikā 26 rajonu laikraksti un vairāki izdevumi četrās republikas pakļautības pilsētās. Vislielāko uzmanību ugunsdrošības tēmai pievērsuši Stučkas, Rēzeknes un Valmieras rajonu laikraksti.</p> <p>1988.gadā Latvijas PSR notikuši 3599 ugunsgrēki. Ugunsgrēku skaits palielinājies lauksaimniecības objektos, tas ir tā saucamajos agrorūpnieciskajos kompleksos.</p> <p>Autors uzskaita ugunsgrēku cēloņus.</p>	6.lpp.	Zinātniski izglītojošā masu sektora lektors Juris Leitietis	1988.gads	Mape nr.33	

40.	<p>Ziņojums.</p> <p>„Militarizētā ugunsdzēsības dienesta attīstība republikā pēckara gados”</p>	<p>Ziņojumā piecas galvenās daļas:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.Pirmie militarizētie ugunsdzēsēju formējumi pēckara Rīgā. 2.Iekšlietu tautas komisariāta (IeTK) Latvijas PSR Ugunsdzēsības pārvaldes izveidošana. 3.Ugunsdzēsības ārstata štāba izveidošana. 4.Ugunsdzēsības dienesta speciālo daļu izveide. 5.Kadru jautājuma risināšana. <p>Ugunsdzēsības pārvaldes struktūra tajā laikā.</p> <p>1944.gada oktobrī Rīgā ieradās Operatīva grupa majora P. Švābes vadībā. Grupa bija izveidota Iekšlietu tautas komisariāta (IeTK) Maskavas galvenajā Ugunsdzēsības pārvaldē.</p> <p>Rīgā izveidoja (IeTK) Ugunsdzēsēju daļu , P.Švābe bija pirmais daļas priekšnieks, vēlāk IeTK Ugunsdzēsības pārvaldi (UP) ar atsevišķām daļām. Par UP priekšnieku nozīmēja inženieri – kapteini J.Zujevu.</p>	5 lpp.	Informācijas un ugunsdzēsības profilakses nodaļas vadītājs I.Neimanis	1987.gads	Mape nr.33	krievu val.
-----	--	---	--------	---	-----------	------------	-------------

41.	Ziņojums. „Lielie ugunsgrēki Latvijā 1987.- 1988.g.”	<p>1987.gada 24. sept. ugunsgrēks dzīvojamā mājā Rīgā, Stabu ielā 19 (toreiz F. Engelsa), ēkas raksturojums. Aprakstīta ugunsgrēka likvidācijas un glābšanas darbu gaita, izglābti 93, bet bojā gājuši 2 cilvēki.</p> <p>1987.gada 13.aprīlī ugunsgrēks eksperimentālās ražošanas laboratorijā „SIGFARM”., Siguldā. Laboratorijas ēkā pārkāpti ugunsdrošības noteikumi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.laboratorijā nav bijusi ugunsdrošības signalizācija, 2. laboratorijas teritorija nav bijusi nodrošināta ar apsardzi. <p>1988. gada 4.februārī ugunsgrēks Rīgā, Krustpils ielā 63, ieslodzījumu vietas teritorijā, ugunsgrēks divstāvu dzīvojamā ēkā. Aizdomas par ļaunprātīgu dedzināšanu. Aprakstīti apstākļi, kas sarežģīja ugunsgrēka likvidāciju.</p>		Vec.zin.līdzstrād niece Svetlana Horjkova		Mape nr.33	Uguns grēks dzīvojamā mājā , ”Ugunsdzēs ības sardzē” Nr.1 (58), 12.lpp. Raksta autors G.Ivanovs`
42.	Ziņojums. „BUB izveidošanās Latvijā 19. gs. 80-tajos gados”.	Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrību dibināšana hronoloģiskā secībā: Valdemārpils, Rūjienas , Mīlgrāvja, Ludzas, Rīgas Patrimoniālās ,Rīgas Nordeķu, Sables, Alūksnes, Bulduru, Ķemeru un Gaujienas .	9 lpp.	Vēstures nodaļas zin. līdzstrādniece Daina Hincenberga	1988.gads	Mape nr. 33	

43.	Ziņojums. „Mūsdienu ekspozīcijas modernizācija”	Ekspozīcijas modernizācijai ir trīs līmeņi 1. – skar visus eksponātus, kā pamatkrājuma tā palīgmateriālus, 2.- eksponātu mēbeļu līmenis, 3. – eksponātu mākslinieciski – arhitektoniskais noformējums Ir arī ekspozīcijas modernizācijas citi mehānismi : 1.ienesot jaunu elementu jau izveidotajā ekspozīcijas organismā, kurš atrodas vecajās telpās, pastāv vecais noformējuma stils utt. 2.modernizācija- visas pastāvošās ekspozīcijas rekonstrukcija , 3.didaktiskā modernizācija, 4.jauktie modernizācijas veidi	3 lpp.	Direktora vietnieks Juris Alksnis	1991.gads	Mape nr.34	
44.	Ziņojums „ Ekspozīcijas zinātniskais un mākslinieciskais projekts Ekspozīcijas dokumentācija”.	Ekspozīcijai ir jābūt mērķtiecīgai, muzeja profilam atbilstoši, muzejisku materiālu demonstrējumam atbilstoši dotajai tēmai un muzeja zinātniskajai tēmai.	6 lpp.	Direktora vietnieks zinātniskajā darbā Juris Alksnis	1982.gads	Mape nr.34	
45.	Ziņojums. „Kino loma ugunsdrošības un ugunsdrošības propagandā.”	Jau 1930.-tajos gados parādījās pirmās filmas par ugunsdrošības tēmu. 1937.gadā Maskavas dokumentālo filmu studija uzņēma filmu „I Vissavienības sacensības ugunsdzēsības - lietišķajā sportā. Laika gaitā arvien lielāka loma tika piešķirta mācību filmām	14.lpp.	Operatīvi Taktiskās Nodaļas Vadītāja Māra Platace	1983.g.	Mape Nr.34	

		par ugunsdrošības tēmu.					
46.	Referāts ”BUB izveidošanās Latvijā 19.gs.beigās.”	19.gs.otrās puses Rīgas un Latvijas ekonomikas raksturojums, šajā laika posmā raksturīgs rūpniecības objektu straujš pieaugums. Ieskats par nepieciešamību dibināt brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības. Biedrību statūtu nepieciešamību un to reģistrēšanas kārtību. Lai biedrības izpildītu izvirzītos mērķus, biedrībām bija tiesības 1) organizēt komandu, 2) iegādāties un uzturēt vajadzīgos dzēšanas un glābšanas rīkus. Biedrība sastāv no īstenajiem biedriem, veicinātajiem un goda biedriem.	10.lpp	Vēstures nod. vec. līdzstrād- niece Daina Hincenberga	1983.gads	Mape nr. 34	
47.	Ziņojums „Pārkārtojumi ugunsdzēsībā Padomju Latvijā 1940/41.g.	1940.gadā tika izveidota Latvijas PSR Iekšlietu Tautas komisariāta Ugunsdzēsības nodaļa . 1940. gadā pilsētu un apriņķu ugunsdzēsēju komandas tika nodotas LPSR Iekšlietu Tautas komisariāta nodaļu pārziņā - katrā pilsētas un apriņķa IeTK aparātā tika izveidoti ugunsdzēsības inspektoru posteņi darbam gan pilsētā ,gan laukos. 1940.gadā rudenī Rīgā pastāvēja 4 profesionālās ugunsdzēsēju nodaļas - pakļautas IeTK Ugunsdzēsības pārvaldei.	24.lpp.	Vēstures nod. vec. zin. līdzstrādniece Valentīna Nagle	1983.g.	Mape nr. 34	
48.	Ziņojums „Ugunsdzēsības tehnikas	Autore darbā parāda katras šai laikā strādājošās nodaļas tehniku un tās vietu Eiropas valstu ugunsdzēsības starpā.					

	stāvoklis Rīgā 1940.gadā – padomju varas atjaunošanas priekšvakarā”	<p>Uzsvērts, ka materiāls ,ko sniedz mēnešraksts „Ugunsdzēsējs”, ir pārāk fragmentārs un nepietiekoši objektīvs.</p> <p>Raksturota tā laika ugunsdzēsēju tehnika, pirmās ugunsdzēsēju automašīnas .Populārs bija kļuvis „Ford - Vairogs” automobilis. Latvijas autovirsbūvju firma „Vairogs” izmantoja ASV izgatavotos „Ford” automašīnu motorus. Firma bija izveidojusi vairākas virsbūvju modifikācijas, viena no tām ugunsdzēsēju automobilis. Nedaudz autore pieskaras ugunsdzēsēju automobiļu tālākajam liktenim sākoties II Pasaules karam.</p>	10.lpp.	<p>Jaunās tehnikas nodaļas vec. zin. līdzstrādniece Lilija Jurgīte</p>	1983.g.	Mape nr 34	
49.	Ziņojums „Padomju ugunsdzēsības pirmie soļi Krievijā”	<p>1918.gada 17.aprīli uzskata par Padomju ugunsdzēsības dzimšanas dienu.</p> <p>Autors uzskaita dekrēta pamatprincipus:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sakārtota likumdošana, 2) pareiza statistikas datu bāzes izveidošana un arī pareiza anketu par ugunsdrošību celtniecībā aizpildīšana, 3) ugunsdrošībai atvēlēto līdzekļu pareizs izlietojums <p>Dekrētā minēts ,ka nepieciešama kontrole par ugunsdrošības inventāra un aprīkojuma kvalitatīvu izgatavošanu.</p> <p>Dekrētā noteiktas arī citas funkcijas – ugunsdrošības stāvoklis fabrikās un citos rūpnieciskajos uzņēmumos, izstrādāt kvalitatīvu ugunsdzēsības inventāru t.sk. automobiļus un ugunsdrošības popularizēšanu iedzīvotāju vidū.</p>	20.lpp	<p>Ugunsdzēsības izpētes nod. vadītājs Vitālijs Murāns</p>	1983.g.	Mape nr.34	

50.	Referāts „Ugunsdrošības stāvoklis Republikā 1986.gadā.Ugun sgrēku galvenie cēloņi.”	Pārdomas, kad izceļas ugunsgrēks Ugunsgrēks izceļas brīdī, kad pārtrūkst kontroles pavediens ,kad cilvēks palaiž uguni savā vaļā. 1985.gadā republikā reģistrēti 2246 ugunsgrēki, kas nodarījuši zaudējumus 2,5 miljons rubļu apmērā. Uzsvērts, ka palielinājies ugunsgrēku skaits lauksaimniecības uzņēmumos.	4 lpp	Vec.zin. līdzstrādnieks Juris Leitietis	1987.g.	Mape nr. 34	
51.	Ziņojums „Ugunsgrēku cēloņi un to noteikšanas metodes”	Ugunsgrēku cēloņus var grupēt pēc uzliesmošanas avotu kopības ,gan izcelšanās apstākļiem. Atsevišķās grupas mēdz dalīt cēloņus, kas saistīti ar – neuzmanīga apiešanās ar uguni, - ugunsdrošības noteikumu neievērošana, - ļaunprātīga dedzināšana, - dabas parādību izraisīti ugunsgrēki. Darbā uzskaitītas degšanas procesa īpatnības. Ugunsdzēsības tehnisko ekspertīžu darba metodes.	6 lpp	Valsts ugunsdrošības uzraudzības nodaļas vadītāja Liāna Arāja	1983.g.	Mape nr.34	
52.	Ziņojums „Ugunsgrēka perēkļa noteikšanas metodes mūsdienās”	Ziņojumā uzmanība akcentēta uz to, cik būtiski ugunsgrēka perēkļa atrašanās vietas konstatēšanā ņemt vērā aculiecinieku sacīto, izpētīt liesmu izplatīšanās ceļus, kā arī dažādu priekšmetu un materiālu gruzdēšanas un degšanas ilgumu. Darbā uzskaitītas pazīmes, kas raksturo degšanas izplatīšanās virzienu. Jāņem vērā aculiecinieku paskaidrojumi. Degšanas virziena noteikšana ļoti būtiska ir tajos	7 lpp.	Informācijas un ugunsdrošības profilakses nodaļas vadītāja Liāna Arāja	1985.gads	Mape nr. 34	

		<p>gadījumos, ja tiek izvirzītas papildus versijas par ugunsgrēka perēkli.</p> <p>Minēti dažādi piemēri – piem. ugunsgrēks Liepājas piena kombināta noliktavā, 1968.gads.</p> <p>Ugunsgrēks zāles miltu cehā Valmieras raj. sovhozā „Burtnieki” u.c.</p>					
53.	<p>Ziņojums „Izglītojošā masu darba organizācija muzejos „</p>	<p>Muzeja izglītojošā darba galvenā sastāvdaļa, uz zinātniski izstrādātas ekspozīcijas bāzes, ir ekskursija.</p> <p>Ekskursijas dalās : pārskata, tematiskās, var veidot ekskursiju ciklus</p> <p>Minēti dažādi veidi, kā paaugstināt ekskursiju līmeni muzejā.</p>	12 lpp.	<p>Izglītojošā masu sektora vadītāja Rozālija Pisarska</p>	1983.g.	Mape nr. 34	
54.	<p>Ziņojums „Ugunsdzēsības tehniskās ekspertīzes”</p>	<p>Pirmo reizi Krievijā ugunsgrēku cēloņu noteikšanai zinātnes atklājumus izmantoja 18.gs.- t.i. zinātnieka Georgija atklājumu par kvēpu un dažādu organisku vielu pašaiždegšanās iespējām.</p> <p>19.gs.Krievijas augstākā ekspertīzes iestāde – medicīnas padome, kuras sastāvā strādāja arī Mendelejevs.</p> <p>1945.g. Ļeņingradā izveidoja ugunsdzēsības izmēģinājumu staciju.</p> <p>Autore uzskaita izdoto literatūru par ugunsdzēsības tehnisko ekspertīžu tēmu.</p>	14.lpp.	<p>Valsts Ugunsdrošības uzraudzības nod. vadītāja L.Arāja</p>	1983.g.	Mape Nr.34	

55.	Referāts. „Ugunsdzēsēja profesija Latvijā 19.-20.gs.”	Ugunsdzēsēja algotas profesijas rašanās, 19.gs. otrā pusē. Policijas ugunsdzēsēju komandas izveidošanās 1907.gada 1.janvārī. Komandas priekšgalā bija brandmajors. Pirmo Rīgas pilsētas Ugunsdzēsēju dienesta noteikumu izstrāde. Ugunsdzēsēju komandu izvietojums Rīgas pilsētā. Rīgas pilsētas Ugunsdzēsēju dienesta noteikumi. Formas tērpu atšķirības. Tā laika tehnikas raksturojums.	12.lpp.	Vec. speciāliste Daina Hincenberga	2010.g.	Mape Nr.34	
56.	Ziņojums „Karogs – goda un vienotības simbols”	Karogu kolekcija ir nozīmīgs vēstures pētniecības avots, katrs karogs ir unikāls, daudzveidīgās ugunsdzēsēju emblēmas, pilsētu ģerboņi, dažādi figurāli izšuvumi. Lielāko kolekcijas daļu veido karogi, kas darināti 19.gs. otrā pusē. Katrā ugunsdzēsēju karogā izšūta devīze atspoguļo sava laika galvenās idejas un sniedz informāciju par sabiedrisko dzīvi.	12.lpp	Direktora vietniece Ilze Bergmane	2010.g.	Mape Nr.34	

57	<p>Referāts. „Ugunsdrošības un ugunsdzēsības dienestu un civilās aizsardzības sistēmas attīstība Latvijā 20 gadu laikā pēc valstiskās neatkarības atjaunošanas”.</p>	<p>Latvijas Republika suverenitāti atkārtoti deklarēja 1990.gada 4.maijā, bet neatkarības atjaunošana tika starptautiski atzīta pēc 1991.gada 21.augusta. Līdz ar to, Latvijas Republikas atjaunotais statuss prasīja izveidot jaunu stratēģisko darbību ne tikai valsts iekārtas nozarē, bet arī sabiedriskajā dzīvē. Galvenie uzdevumi bija jaunas valdības izveidošana, attiecību noregulēšana ar Krieviju, tirgus ekonomikas attīstīšana, Latvijas Bankas izveidošana, tautsaimniecības attīstības programmas izveide, jaunas nacionālas valūtas sistēmas izveidošana, prezidenta ievēlēšana u.c..</p> <p>Arī ugunsdzēsības nozari skāra būtiskas reformas. Radās nepieciešamība sakārtot ugunsdzēsības sistēmu, izstrādāt jaunu likumdošanu, sakārtot dokumentāciju, noformulēt dienesta funkcijas un uzdevumus, izstādāt civilās aizsardzības sistēmu u.c..</p> <p>Darba mērķis ir izpētīt kādas pārmaiņas ugunsdzēsības sistēmā tika ieviestas pēc valsts neatkarības, uzvaru liekot, uz pirmajiem Latvijas neatkarības atgūšanas gadiem.</p> <p>Darba uzdevums ir, izmantojot literatūras avotus, statistikas datu bāzes, likumdošanu, masu mediju materiālus, presi, izveidot referātu hronoloģiskā secībā par ugunsdzēsības nozares attīstību valstiski atjaunotās Latvijas laikā.</p>	45.lpp	LUM Ugunsdzēsības attīstības izpētes un izglītojošā darba nodaļas vadītāja Eva Jākobsone	2010.g.	Mape Nr.34	
----	--	--	--------	--	---------	------------	--

58.	Referāts „Latvijas ugunsdzēsības sporta un glābšanas sporta attīstība”	Ugunsdzēsības un glābšanas sporta sacensību apraksti hronoloģiskā secībā, pētīta ugunsdzēsības sporta gaita Latvijā (sākot no 1937.gada). Vislielākā uzmanība pievērsta sporta attīstībai pēc Latvijas neatkarības atgūšanas, 1991.-2011.gadam.	38 lpp.	LUM Ugunsdzēsības attīstības izpētes un izglītojošā darba nodaļas vadītāja Eva Jākobsone	2011.g.	Mape Nr.34	
59.	Referāts „Ugunsdrošību un civilo aizsardzību regulējošās tiesību bāzes attīstība laikā pēc Latvijas valstiskās neatkarības atjaunošanas”	Darba mērķis ir izsekot ugunsdrošību un civilo aizsardzību regulējošās tiesību bāzes izveidei pēc Latvijas valstiskās neatkarības atjaunošanas, kā arī tās tālākai attīstībai līdz mūsu dienām (1991.-2011.).	15 lpp.	LUM Krājuma nodaļas vec. spec. Gunita Rence	2011.g.	Mape Nr.34	
60.	Referāts „Ugunsdzēsēju preses izdevumi 20.gs.”	Ugunsdzēsējiem dažādos laikos bijuši dažādi izdevumi. Latvijas ugunsdzēsības vēsturē nozīmīgu vietu ieņēmis mēnešraksts „Ugunsdzēsējs” ar ugunsdzēsības tēmai veltītiem rakstiem informējot ugunsdzēsībā darbojošos cilvēkus, gan sabiedrību. Padomju laikā informatīvais biļetens, nozarē strādājošajiem.	21 lpp.	LUM Ugunsdzēsības attīstības izpētes un izglītojošā darba nodaļas vec.speciāliste Elīta Roze	2012.g.	Mape Nr.34	

61.	Referāts Rīgas reģiona pārvaldes 9.daļas vēstures formulārs	Rīgas reģionālās pārvaldes 9.daļa - (STRUKTRŪRVIENĪBAS IZVEIDOŠANAS UN ATTĪSTĪBAS VĒSTURE)	22 lpp.	LUM direktora vietniece Ilze Bergmane	2012.g.	Mape Nr.34	
62.	Pētnieciskais darbs “Ugunsdzēsēja glābēja profesijas atainojums Latvijas Ugunsdzēsības muzeja krājumā esošajos darbos, sociālistiskā reālisma tēlotājmākslas darbos”	G. Jemeljānovs izvērtējis latviešu mākslinieku ieguldījumu, izceļot un cildinot vīrišķīgo ugunsdzēsēja glābēja profesiju.	24 lpp.	LUM Ugunsdzēsības attīstības izpētes un izglītojošā darba nodaļas vec.speciālists Georgijs Jemeljānovs	2014.g.	Mape Nr.34	
63.	Referāts "Melniem sodrējiem klāta profesija"	Referāts iepazīstina ar skursteņslaucītāju profesiju, sākot no 18.gs. sākuma līdz mūsdienām. Skursteņslaucītāju cunftē Dūmvadu tīrītāji padomju varas gados Dūmvadu tīrītāju amatu brālība	19 lpp.	LUM direktora vietniece Ilze Bergmane	2015.g.	Mape Nr.34	

64.	Referāts "Ugunsdzēsība Latvijā vācu okupācijas laikā 1941.g.-1945.g."	Referāts iepazīstina ar maz pētītu tēmu: par Latvijas represētajiem ugunsdzēsējiem - atspoguļots viņu traģiskais liktenis padomju un vācu okupācijas laikā.	13 lpp.	LUM Ugunsdzēsības attīstības izpētes un izglītojošā darba nodaļas vec.speciāliste Elīta Roze	2015.g.	Mape Nr.34	
65.	Referāts Apbalvojumi-atzinības apliecinājums Latvijas ugunsdzēsējiem	Referāts sniedz pārskatu par Krievijas Ķeizarkās ugunsdzēsēju biedrības un Latvijas brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrību krūšu zīmēm – apbalvojumiem laika posmā no 19.gs. vidum līdz 20.gs. 40.gadam.	11 lpp.	LUM Krājuma nodaļas vadītāja Janīna Kleina	2015.g.	Mape Nr. 35	
66.	Pētnieciskais darbs "Latvijas iedzīvotāju dalība Černobiļas AES avārijas seku likvidācijā 1986.-1988.gadā"	2016.gada 26.aprīlī aprit 30 gadi kopš pasaulē postošākās kodolkatastrofas Černobiļas atomelektrostacijā Ukrainā. Uz avārijas seku likvidācijas darbiem tika nosūtīti vairāk nekā 6 000 Latvijas PSR iedzīvotāju. Radiācija ir dziļi ietekmējusi un pasliktinājusi šo cilvēku veselību – daudzi no tiem kļuvuši par invalīdiem, pārējie dažādā pakāpē zaudējuši darbaspējas. Ap 1 500 avārijas seku likvidācijas dalībnieki miruši. Kā cieņas apliecinājums Latvijas iedzīvotājiem, kuri piedalījās avārijas seku likvidācijas darbos muzejā izveidota izstāde un sagatavots pētnieciskais darbs.	48 lpp.	LUM Ugunsdzēsības attīstības izpētes un izglītojošā darba nodaļas vec.speciāliste Ilga Pastare	2016.g.	Mape Nr.35	
67.	Referāts Ugunsapdrošināšanas biedrības Latvijā 19.gs.vidus - 20.gs. pirmā	Savstarpējās ugunsapdrošināšanas biedrības laika posmā no 19.gs.otrās puses līdz 20.gs vidum izveidojās par spēcīgām kooperatīvām (kopsadarbības) biedrībām. Referātā apskatīti ugunsapdrošināšanas biedrību veidošanās nepieciešamība, to darbība pilsētās un lauku apvidos, sadarbība ar ugunsdzēsēju biedrībām un komandām, uzkrāto apdrošināšanas līdzekļu ziedojumi depo celtniecībai, tehnikas un	45 lpp.	LUM Ugunsdzēsības attīstības izpētes un izglītojošā darba nodaļas vec.speciāliste Daina Hincenberga	2016.g.	Mape Nr.34	

	puse	aprīkojuma iegādei.					
68.	Ziņojums Ugunsdzēsēju un civilās aizsardzības sistēmas veterānu atmiņu pieraksti par Latvijas ugunsdzēsības un civilās aizsardzības lomu valsts 100 gadu vēsturē	Latvijas Ugunsdzēsības muzeja krājumā glabājas ugunsdzēsēju atmiņu pieraksti par dzēsēju ikdienu. Katram ugunsdzēsējam ir savs atmiņu stāsts, kas iespiecies atmiņā. Skaudrākās atmiņas vienmēr saistās ar sava biedra un līdzpilsoņu zaudēšanu uguns liesmās. Atmiņas mūs ved atpakaļ tālā vai nesēnā pagātnē. Atmiņas ir jāatceras. Pagātne ir jāgodā.	51 lpp.	LUM Ugunsdzēsības attīstības izpētes un izglītojošā darba nodaļas vec.speciāliste Daina Hincenberga	2017.g. (tiks papildināts 2018.g. un 2019.g.)	Mape Nr.35	
69.	Pētnieciskais darbs Civilās aizsardzības sistēmas attīstība Latvijā no 20.gs. 30.gadiem līdz mūsdienām	Civilā aizsardzība kā valsts aizsardzības sistēmas sastāvdaļa attīstības gaitā pilnveidojusies, sākot no 1934.gadā Latvijā ieviestās vietējās pasīvās pretgaisa aizsardzības sistēmas līdz mūsdienām. 1956. gadā vietējo pasīvās pretgaisa aizsardzību iekļāva valsts aizsardzības sistēmā. 1961.gadā šo sistēmu transformēja par civilo aizsardzību, uzdodot aizsargāt iedzīvotājus un tautsaimniecību kara apstākļos, kā arī miera laika katastrofu gadījumā. Pēc Černobiļas atomelektrostacijas avārijas, Ukrainā, zemestrīces Armēnijā un citām postošām katastrofām par civilās aizsardzības galveno prioritāti noteica gatavību likvidēt miera laika avāriju un katastrofu sekas. Pēc neatkarības atjaunošanas Latvijā civilās aizsardzības sistēma ir reorganizēta, ņemot vērā konkrētus vietējos apstākļus un iespējamus apdraudējumus. Pētnieciskais darbs sniedz liecību par to, cik liela uzmanība 20 gs. 30-80-tajos gados tika veltīta valsts aizsardzības spēju nostiprināšanai pretinieka pēkšņa kodoluzbrukuma gadījumā, kā arī iepazīstināt	115 lpp.	LUM Ugunsdzēsības attīstības izpētes un izglītojošā darba nodaļas vec.speciāliste Ilga Pastare	2018.g. 2019.g.. Tiks papildināts 2020.g.	Mape Nr.36	

		ar civilās aizsardzības sistēmu, kāda tā ir šodien...					
70.	<p>Pētnieciskais darbs Vissavienības Fiziskās kultūras un sporta biedrības “Dinamo” Rīgas nodaļa (1940.- 1990.)</p>	<p>Pētnieciskā darba ievadā saīsināts pārskats par sporta kustības izcelsmi un tā attīstību laika gaitā. Darbam 27 sadaļas, kurās – izziņas par BSB “Dinamo” dibināšanu, tās izaugsmi, sekošana sportistu panākumiem; pārskatīti lietišķie sporta veidi (<i>atradās VDK “paspārnē”</i>), atsevišķs uzsvērums veltīts ugunsdzēsības sportam Latvijā, un ietver sevī sacensību gaitu un ieskatus tajās, ieskaitot 2019.g. Īss pēcvārds ar 48 izskatīto un izmantoto avotu sarakstu.</p>	500 lpp.	LUM Ugunsdzēsības attīstības izpētes un izglītojošā darba nodaļas vec.speciālists Georgijs Jemeljānovs	2017.g.- 2019.g.	Mape Nr.37	